

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 184. Vide in quantis te accusant. v. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ad ministeretur iustitia enim virtus est, sine qua republica haud diu stare vel administrari potest. Si hanc Iudeo deserit, si Resp. negligit, cito aderit, ultor Deus, qui ius dicat, & plectat.

§. 183. Non respondeas quidquam? vide in quantis te accusant. v. 4.

Vrget, instar pro facienda iustitia Pilatus, dijudicans apud se Christum falso accusari à Principibus Iudee & ex iniuria; ut quia Propheta esset & vir bonus & scientia & virtute admirabilis, replicaret cotam se, & argumenta Principum diuelleret, sicut facile poterat fieri, & iam alias etiam forte non ignorantie iudice factum fuerat.

Bene fecisti Pilate, quod ita reum verisisti ad se expurgandum. Hoc debet & Clementiam Magistratus & Principis, malle seruare, quam perdere, nulli tamen reo praesertim Reip. noxio parcere.

§. 184. Vide in quantis te accusant. v. 4.

Quasi diceret Pilatus, vide, ne si nihil respondeas, videaris conuictus, & silentio tuo confiteri, vera esse quæ dicunt aduersarij tui. Habemus enim Regulam iuris: Qui tacet consentire videtur. Si namquo tuam causam defteris, quis eam fouebit, ego utramque partem audire teneor, & secundum allegata dare sententiam, nisi allegata negentur. Sed tunc secundum probata, per viam probationum procedo. Satis multa audiusti, obijci, erit haud dubie aliquid quod debeat negari. Cum ipsemet aduertam, quædam esse capita accusationis inter se non satis conformia nec verisimilia. Sed ego Aduocatum agere non debo, dare possum, ecce te ipsum Aduocatum tuum, creo, loquere in causa tua ipsemet, ut in osti melius audiēris, & ius dicetur, de quo desperare non debes, cum causam desperandi de obtinendo iure tuo non dederim tibi. Talia Pilatus paucis verbis ore, sed habitu & vultu humanitate fusius loquebatur. Habet enim etiam habitus & vultus prolixos sermones.

Deus meus, obsecro te, da gratiam hanc iudicantibus terram, ut sint iustitiae tenaces, & simul memores humanitatis, maxime in eos, qui ob inopiam aduocatis carent, non quod emines inopes contestim sint iusti & absoluendi, sed quod saltu sunt sustentandi, donec eorum causa penetretur, an reos se vere fateantur, ex conscientia, an ex solo metu ludicum suam desperationem iustitiae silentio tegant. Prudentissime siquidem silent etiam in iudicio, qui se sciunt uti. Iudice alienato, nisi forte possint aliqua spe appellare, ad altius tribunal. Ego pro mea parte malo sic unumquemque se gerere, ut iudicio non egeat, aut si iudicio uti compellar, malo transi-

transigere, quam ad tribunalia venire, ubi tato etiam viator sine damno
vel conscientia vel burla recedit.

§. 185. Iesus autem amplius nihil respondit. v. 5.

Quia iam secum actum esse videbat, iam per Pontifices & Principes Iudeorum condemnatum, & traditum Iudici criminali ad exequendum cui animur & vires ad se liberandum, etiam si innocens apparuerit, deesse videbat. Præsertim cum iam tempus a patre constitutum ad esset liberationis generis humani a seruitute diabolica & morte æterna, per mortem filij sui primogeniti quod tempus & ipse filius desiderio desiderauerat a sæculis ad quod etiam in horto patri suam obtulerat voluntatem; ideoque ne fors per eius responsonem ad accusationes aduersariorum destinataludorum malitia cresceret, aut impeditur vel differretur, impendens monsua & salus totius mundi, noluit amplius loqui, dein quia calumniarum antedictatum falsitas satis erat manifesta, etiam apud ipsum Præsidem, non luit eas refellere, sed silentio præterire, ut castigaret in se vanas excusationes primorum parentum & nostras, qui errores nostros veros semper palliare & excusare solemus raro confiteri: Præterea nouerat bene, etiam vellet contradicere accusationibus, Iudeos non acquieturos, qui ipsum occisum volebant per fas nefasque quomodo pluribus alijs fecerunt, in quorum necem coniurauit sic, ut si Iudex eos damnare recusaret, ipsa tribunali absolutum mactarent. Ecce, hoc animo omne genus illusionum & iniuriarum Dominus tulit; & non aperuit os suum: Hinc discamus tress esse in agendo fortitudinis gradus. Primus enim est silere & pati, quo subriter utemur cum nostra res agitur. Secundus est, contemptis periculis agere quæ agenda sunt ac dicere quæ dicenda. Tertius est, ubi ea quæ agenda sunt egeris & quæ dicenda sunt dixeris multa & grauia ab iuratis & offensis hominibus præ. Huiusmodi autem fortitudinis exempla nobis suppeditat Christi Passio abundantiter.

Discamus nunc ex eodem Magistro caute agere, nihil enim magis in vita necessarium errantibus inter tot laqueos, a quibus evadere reuera est instar prodigiij. Docuerat nos Dominus caute agere dicens: Cauet, ab hominibus, non ab hostibus publicis, aut a priuatis aduersariis tantum: non ab æmulis & riuibus, non a Competitoribus, inter quos insidiæ esse possunt, sed ab amicis, a consanguineis, a fratribus, a filiis, a parentibus, uno verbo ab hominibus, sed &c, quia tu ipse homo es, cœre a temetipso, admirabilis sapientia præceptum! nam natura nihil nos minus solebamus, quam ab hominibus, vulgo cauere, solum tunc cum eos vel odium vel ratio alia suspectos